

[Christmas Møller.]

efter den Anvendelse, dette kolossale Beløb faar, en Beskatning, der ganske urimeligt beskærer dansk Erhvervsliv, dansk Produktion, dansk personligt Initiativs Udfoldelse. Men naar vi vil ændre i disse som i saa mange andre Forhold, skal vi gøre ordentlig Bestik og gøre nøgternt op, hvorledes vor Stilling er i Forhold til den Verden, der omgiver os. Det er denne Realitetssans, jeg gerne vil understrege som det fundamentale i Konservatismens Indstilling, og for den tror jeg, der er Brug i dansk Politik.

A. M. Hansen: Den Rigsdagssamling, som nu er ved sin Afslutning, er den tiende Samling, som er forløbet, siden den nuværende Regering dannedes paa Grundlag af det Flertal, Vælgerne ved Valget den 24. April 1929 havde givet Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Den Form for Samarbejde, der her indlededes mellem de to Partier, saaledes at de i Fællesskab dannede Regering, var ikke tidligere prøvet, og mange Spaadomme om, hvor ilde det vilde gaa Det radikale Venstre, blev fremsat, navnlig fra Partiet Venstre, i den Anledning. Disse Spaadomme er ikke alene gjort til Skamme, men Udviklingen indtil i Dag har endog positivt vist, at det Skridt, der her blev taget, var det rigtige.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at fremdrage en Udtalelse af mit Partis daværende Ordfører, Niels Frederiksen, dengang fremsat over for Venstre som Svar paa Partiets ilde Spaadomme. Det staar at læse i Folketingstidende for 11. Oktober 1929, Sp. 194. Niels Frederiksen siger:

„Jeg kan ikke se rettere, end at hvis det Samarbejde, der nu er indledet mellem de to Regeringspartier, bliver udført klogt og forstandigt, vil det vare saare længe, inden Partiet Venstre atter kommer til at lede dansk Politik.“

Og videre føjer han til:

„Derfor kan jeg henstille til Venstres Talere og Rigsdagsmænd at spare sig deres Bekymringer for Det radikale Venstre, men hellere prøve at overveje inden for deres eget Parti, hvor Fremtiden ligger, og hvor Mulighederne er for at udrette noget i dansk Politik.“

Dette gode Raad blev ikke fulgt af Venstre. Hvad Venstre har udrettet i denne 10 Aars Periode, navnlig i den sidste Halvdel af den, kan ligge paa en meget lille Tallerken, og dette er beklageligt, saa meget mere som Venstre, samtidig med at Partiet i mange vigtige Spørgsmaal har sat sig selv

uden for det politiske Arbejde, dermed tillige har givet den danske Gaardmandsstand, som Partiet hidtil i særlig Grad har repræsenteret, en mindre Indflydelse paa dansk offentligt Liv end ønskeligt. Dette er saa meget mere beklageligt, naar man henser til, hvad denne Stand har betydet i vor politiske Historie, hvor den danske Bonde stod forrest i Kampen for Frihed og Ret, men ogsaa naar man betragter, hvad den danske Gaardmandsstand den Dag i Dag betyder for vor samlede Produktion og Eksport. Just heri ligger Forklaringen paa Venstres kolossale Nederlag fra Valg til Valg i denne 10-aarige Periode.

At vort Partis Ordfører i 1929 saa rigtigt, at det, der blev indledet dengang, vilde vare længe, har Tiden bekræftet. 10 Aar er en lang Levetid for en parlamentarisk Regering. Mig bekendt har intet andet parlamentarisk styret Land slaaet denne Rekord. Af denne 10-aarige Periode har den aldeles overvejende Del været præget af en enestaaende haard Krise, som med Voldsomhed, uden Sidestykke i det sidste Aarhundrede, ramte vort Lands Erhvervsliv. Under alle disse Vanskeligheder har Regeringssamarbejdet bevaret et fast og roligt Styre, der byggede paa et Folketingsflertal af de to Partier, som trods store og principielle Forskelle i Ideer og Maal har vist Evnen til det Samarbejde, der var fornødent for at tilrettelægge en Lovgivning, der i nogen Grad kunde imødegaa de store Vanskeligheder, der udefra førtes ind over vort Folk.

Lad mig i denne Forbindelse i Anledning af det ærede Medlem Hr. Brorsens Spørgsmaal, om jeg er enig i de Synspunkter med Hensyn til den private Ejendomsret, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde gældende, sige, at jeg og mit Parti deler ikke disse Synspunkter, men forskellig Mening om dette og andre principielle Spørgsmaal har dog ikke forhindret, at de to Partier i Fællesskab og Forstaaelse har kunnet løse de økonomiske Opgaver, som Tiden krævede løst.

Gang paa Gang er Vælgerne i denne Periode blevet spurgt, og hver Gang har de givet Tilslutning til den af Regeringen førte Politik. Nu kaldes der atter til Valg, og selv om Hovedspørgsmaalet ved det kommende Valg bliver Grundlovsforslaget, som Vælgerne nu skal tage Stilling til, betyder det ikke, at dette bliver Valgets eneste Spørgsmaal. Vi er mere end villige til med Oppositionen at drøfte de sidste Aars praktiske Politik, men for at undgaa enhver Mis-